

ANALIZA PRELIMINARĂ A IMPACTULUI DE REGLEMENTARE (AIR) efectuată pentru proiectul unei noi redacții a Regulamentului cu privire la interconectare.

I. INTRODUCERE

Analiza Preliminară a Impactului de Reglementare (AIR) pentru proiectul unei noi redacții a Regulamentului cu privire la interconectare a fost elaborată de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației (ANRCETI) în conformitate cu prevederile art.13 din Legea nr.235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător (Monitorul Oficial nr. 126-130/627 din 11.08.2006) și Metodologia de analiză a impactului de reglementare și de monitorizare a eficienței actului de reglementare, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1230 din 24.10.2006 (Monitorul Oficial nr. 170-173/1321 din 03.11.2006).

Prezenta AIR prezintă argumentarea în ceea ce privește necesitatea înlocuirii Regulamentului cu privire la interconectare, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRCETI nr. 12 din 31.01.2009, cu o redacție nouă, avînd în vedere impactul acestuia asupra utilizatorilor finali și furnizorilor de rețele și/sau servicii de comunicații electronice.

II. SCOP ȘI OBIECTIVE

Prin înlocuirea Regulamentului cu privire la interconectare cu o redacție nouă se urmărește **scopul** înlăturării ambiguităților identificate în punerea în aplicare a Regulamentului existent precum și aducerea acestuia în concordanță cu evoluția tehnologică și cea a pieței comunicațiilor electronice. Menționăm că, cu toate că de la momentul aprobării, prezentul Regulament, a fost supus unor amendamente, conținutul acestuia nici în aceste condiții nu corespunde realităților, unele prevederi fiind depășite, altele sunt lipsă.

Obiectivele prezentei reglementări sunt următoarele:

- promovarea eficienței și a concurenței echitabile pe piețele de rețele și servicii;
- încurajarea investițiilor în rețele și servicii întru atingerea unei concurențe bazate pe infrastructuri;
- utilizarea optimă a resurselor de infrastructură existente, a căror dublare este nefezabilă economic;
- crearea unor condiții de interconectare care să asigure integritatea rețelei, interoperabilitatea serviciilor, calitatea serviciilor;
- asigurarea condițiilor necesare pentru dezvoltarea piețelor de comunicații electronice;
- realizarea interconectării în condiții nediscriminatorii și în timp util;
- recunoașterea convergenței tehnologiilor serviciilor care înlătură granițele tradiționale ale segmentelor de piață;
- înlăturarea barierelor în calea furnizării serviciilor și/sau rețelelor de comunicații electronice și a infrastructurii asociate;
- eficientizarea costurilor legate de realizarea interconectării între operatori;
- maximizarea utilizării eficiente a facilităților existente de comunicații electronice și al tehnologiei informației care asigură accesul utilizatorilor unei rețele la utilizatorii altei rețele;
- asigurarea conectivității finale între utilizatorii finali de servicii de telefonie;
- atingerea dezideratelor de conectivitate în bandă largă fixă și mobilă, stabilite în Programul de dezvoltare a accesului la Internet în bandă largă pe anii 2010-2013 (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1077 din 17.11.2010);

- asigurarea unui grad înalt de claritate și ușurință de utilizare a cadrului de reglementare simetrică a problemelor de interconectare și de acces al furnizorilor la elemente de rețea și infrastructură ale altor furnizori;
- armonizarea cu normele Uniunii Europene în domeniul interconectării și accesului.

III. DEFINIREA PROBLEMEI

CIRCUMSTANȚE ȘI JUSTIFICAREA INTERVENȚIEI

Sectorul TIC se caracterizează prin existența unor situații multiple în care rețelele trebuie să fie legate între ele în scopul de a oferi acces la toate serviciile pentru utilizatorii finali. În acest sens interconectarea se definește ca legătura fizică și logică ce se realizează între furnizorii de rețele și/sau servicii de comunicații electronice cu scopul de a permite utilizatorilor unui furnizor să comunice cu utilizatorii unui alt furnizor precum și pentru a accesa serviciile furnizate de către un alt furnizor, în cazul în care au fost întreprinse angajamentele specifice (*Directiva UE cu privire la acces*).

Furnizorii de servicii TIC au nevoie de a obține acces la rețelele deținute de către alți furnizori în scopul de a oferi servicii către clienții lor. Fără interconectare un client nu poate apela abonații altei rețele sau să acceseze serviciile oferite de alt furnizor. Văzută ca un drept al utilizatorului final precum și a concurentului – în absența interconectării utilizatorii finali ar fi nevoiți să se aboneze la rețele multiple pentru a se bucura de aceeași conectivitate.

Prin urmare, rețelele sunt interconectate între ele din mai multe motive:

- Pentru a oferi servicii care, în lipsa interconectării, nu sunt fezabile din punct de vedere economic, de exemplu, apelurile către clienții din rețeaua unui alt furnizor.
- Pentru a crește profitabilitatea. În cazul în care interconectarea crește valoarea serviciilor de comunicații electronice, sau numărul de servicii ce pot fi oferite, aceasta poate fi în interesul reciproc al furnizorilor de a se interconecta.
- Pentru a extinde sau a îmbunătăți serviciile furnizate către client.

Concurența este cheia care asigură creșterea, dezvoltarea și inovarea pe piețele de comunicații electronice. Interconectarea reprezintă un factor critic pentru viabilitatea concurenței. Interconectarea rețelelor îmbunătățește confortul, utilitatea și calitatea serviciilor de comunicații electronice pentru utilizatorii finali. Prin urmare stabilirea necorespunzătoare a unor mecanisme de interconectare nu impune doar costuri inutile și probleme tehnice ale furnizorilor dar de asemenea rezultă în costuri suplimentare pentru utilizatori finali, dar și pentru economia națională în ansamblu. Potrivit sondajelor Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor (ITU), aspectele legate de interconectare sunt clasificate de majoritatea țărilor drept problema cea mai importantă în dezvoltarea unei piețe competitive de comunicații electronice.

Prin urmare, reglementarea interconectării este importantă atât din punct de vedere al beneficiilor ce sunt aduse utilizatorilor finali cât și în asigurarea unei concurențe loiale pe piața serviciilor de comunicații electronice.

Scopul principal al reglementării interconectării constă în clarificarea modalităților de interconectare și prestarea de servicii între furnizorii de servicii. Totodată se urmărește asigurarea că toți furnizorii de rețele și/sau servicii de comunicații electronice sunt tratați în mod echitabil și nediscriminatoriu. În acest sens ANRCETI trebuie să stabilească un set de norme legale, tehnice și operaționale în ceea ce privește interconectarea pentru a sprijini concurența corectă și eficientă și instalarea infrastructurii în timp util, non-discriminatoriu și transparent. Astfel, se urmărește promovarea furnizării de servicii de înaltă calitate și la un preț scăzut către utilizatorii finali, prin intermediul eficienței tehnice și economice.

Regulamentul cu privire la interconectare existent s-a dovedit a fi eficient în etapele inițiale de reglementare a pieței de comunicații electronice, dar în prezent trebuie adaptată pentru a răspunde cerințelor unor piețe mai complexe și mai dinamice. Astfel, este necesară adaptarea rapidă a reglementărilor, deoarece experiența arată că divergențele cu privire la

punerea în aplicare a cadrului de reglementare existent pot crea un obstacol în calea dezvoltării pieței interne a comunicațiilor electronice.

Coerența abordărilor în materie de reglementare are o importanță fundamentală în ceea ce privește evitarea distorsiunilor pe piețele de comunicații electronice și crearea certitudinii juridice pentru potențialii investitori. Certitudinea juridică este esențială pentru promovarea investițiilor eficace din partea tuturor furnizorilor. Aplicarea de-a lungul timpului a unei abordări coerente în materie de reglementare este importantă pentru a da încredere investitorilor în elaborarea planurilor lor de afaceri.

Mai mult, drept urmare a evoluției de noi tehnologii, îmbunătățirii și apariției de noi servicii apar o serie de posibilități tehnice de interconectare și acces, precum și noi tipuri de produse ce sunt dezvoltate în mod constant. Odată cu recente evoluții tehnologice numărul serviciilor care depind de interconectare și acces au crescut, interconectarea și accesul fiind elemente esențiale în efectuarea apelurilor fixe locale, naționale și internaționale, apelurilor mobile și serviciilor de date, serviciilor prin satelit, accesului la Internet, e-mail și mesaje, transmisiuni de date în bandă largă și o gamă largă de servicii multimedia (social media, e-payment, servicii cloud, m-banking etc.).

Prin urmare, apare necesitatea elaborării unui nou Regulament cu privire la interconectare care să corespundă cerințelor pieței de comunicații electronice, evoluției tehnologice și care să elimine ambiguitățile identificate în punerea în aplicare a Regulamentului cu privire la interconectare existent și asigurarea unei abordări coerente a cadrului de reglementare.

Redacția nouă a regulamentului cu privire la interconectare va asigura o mai bună implementare și adoptare a serviciilor în bandă largă rapide și ultrarapide și prevede o serie de măsuri destinate să favorizeze implementarea rețelelor de acces de noua generație (NGA) pe bază de fibre optice și să sprijine investițiile substanțiale care vor fi necesare în anii următori. Mai mult, vizează promovarea investițiilor și a inovării eficace în materie de infrastructuri noi și optimizate, ținând cont în mod corespunzător de riscurile la care se expun întreprinderile investitoare și de necesitatea de a menține o concurență reală. Aceasta din urmă reprezentând un important motor al investițiilor pe parcursul timpului. De asemenea, redacția nouă a prezentului Regulament va răspunde provocărilor ridicate de tranziție de la rețelele pe bază de cupru la rețelele pe bază de fibră optică.

Totodată apare necesitatea stabilirii unor principii de reglementare comune tuturor furnizorilor de comunicații electronice, care nu se regăsesc în obligațiile ce au fost impuse furnizorilor determinați cu putere semnificativă pe piață prin Hotărârile Consiliului de Administrație al ANRCETI.

Furnizorii tradiționali de comunicații electronice în prezent migrează de la rețele PSTN la rețele bazate pe IP, care sunt în general cunoscute ca rețele de generația viitoare NGN. Furnizorii de comunicații electronice pot utiliza aceste rețele NGN pentru a oferi o gamă largă de servicii voce, date și video, folosind aceleași elemente ale rețelei de bază. Din acest punct de vedere redacția nouă a Regulamentului este adaptată condițiilor concurențiale emergente care rezultă din implementarea rețelelor de nouă generație NGN cât și a rețelelor de acces de noua generație NGA.

Ținem să menționăm că actualmente este importantă atât dezvoltarea concurenței la nivel de servicii de comunicații electronice, cât și la nivel de infrastructură. Este important ca în noua redacție a Regulamentului să fie incluse aspecte ce țin de reglementarea accesului la infrastructura asociată rețelelor de comunicații electronice cum ar fi accesul la canalizare telefonică, accesul la stâlpi telefonici și infrastructura asociată rețelelor de radiocomunicații.

Prezentele prevederi sunt menite să permită furnizorilor existenți precum și celor nou intrați să lanseze propriile servicii cu investiții irecuperabile considerabil mai mici în crearea propriilor infrastructuri.

Conform recitalului 23 din Directiva 2002/21/CE din 07.03.2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice „*Utilizarea în comun a infrastructurii poate fi avantajoasă din punct de vedere al amenajării teritoriului, sănătății publice sau mediului și ar trebui încurajată de autoritățile naționale de reglementare pe baza unor acorduri voluntare. În cazurile în care întreprinderile nu au acces la alternative viabile, se poate dovedi adecvată utilizarea în comun obligatorie a infrastructurilor sau proprietății. Acest lucru se referă, inter alia, la colocarea fizică și la utilizarea în comun a canalelor, spațiilor, clădirilor, pilonilor, antenelor sau a rețelelor de antene.*”

Dezvoltarea unei rețele implică investiții semnificative și costuri irecuperabile substanțiale ceea ce conduce la un preț mai înalt pentru serviciile furnizate către utilizatorii finali. Utilizarea în comun a infrastructurii este o alternativă pentru reducerea costurilor de implementare a rețelei, în special în zonele rurale, mai puțin populate sau economic marginalizate. De asemenea, poate stimula migrarea la noile tehnologii și sporirea concurenței între furnizorii de servicii și/sau rețele de comunicații electronice.

Utilizarea în comun a infrastructurii va permite furnizorilor să evite costurile pentru construirea sau modernizarea locațiilor redundante de rețea, precum și să obțină fluxuri suplimentare de venit din accesul la rețea. De asemenea, furnizorii pot realiza economii considerabile privind costurile de închiriere, întreținere și transport precum și economii de scară prin combinarea activităților de exploatare și întreținere.

Utilizarea în comun a rețelei va permite furnizorilor să atingă o mai bună acoperire geografică, deoarece pot alege să folosească doar acele spații care oferă o acoperire mai profundă și mai bună. Utilizarea în comun a infrastructurii poate aduce, de asemenea, beneficii substanțiale de mediu, prin reducerea numărului de locații și îmbunătățirea peisajului.

Potrivit raportului KPMG „Passive Infrastructure Sharing in Telecommunications” beneficiile majore la utilizarea în comun a infrastructurii sunt:

- minimizarea cheltuielilor de infrastructură: Costul infrastructurii pentru furnizori este estimat să scadă cu 16% - 20%. Costurile reduse ale infrastructurii creează posibilitatea efectuării unor cheltuieli mai mari pentru consolidarea infrastructurii.

- minimizarea costurilor de operare a rețelei, rezultate în raționalizarea costurilor operaționale ca urmare a partajării cheltuielilor de închiriere a site-urilor, de energie electrică și de combustibil;

- accent sporit pe inovarea serviciilor: reducerea costurilor va permite furnizorilor să se concentreze pe servicii client. Acest lucru devine deosebit de important într-un mediu de reglementare exigent și de dezvoltarea rapidă a serviciilor;

- micșorarea barierelor de intrare: utilizarea în comun a infrastructurii va duce la barierele de intrare mai mici, permițând furnizorilor mai mici să pătrundă pe piață.

Lipsa unui acces la infrastructura asociată la nivel cu ridicata ar implica următoarele dezavantaje:

- Infrastructură excesivă cu o dublare lipsită de sens economic a unor elemente cum ar fi:

- Canalizarea;
- Stâlpii;
- Turnuri de radiocomunicații.

- Costurile ar crește pentru toți operatorii și astfel ar crește prețurile pentru utilizatori;
- Costurile ar fi relativ mai mari pentru noii intrați fapt care i-ar face mai puțin competitivi.

Redacția nouă a Regulamentului cu privire la interconectare a fost elaborată în mod armonizat la nivel național în conformitate cu următoarele Directive și recomandări a Uniunii Europene:

- Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul);
- Directiva 2002/20/CE din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea);
- Directiva 2002/21/CE din 7 martie 2002 privind cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru);
- Directiva 2002/22/CE din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal);
- Directiva 2002/58/CE din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice);
- Directiva 2009/140/CE din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice;
- Poziția comună a Grupului Regulatorilor Europeni privind Raportul final cu privire la interconectare;
- Poziția comună a Grupului Regulatorilor Europeni privind Accesul de Noua Generație NGA;
- Recomandarea Comisiei Europene din 20 septembrie 2010 cu privire la accesul reglementat la rețelele de acces de nouă generație (NGA).

Toate acestea documente au ca obiectiv promovarea concurenței în furnizarea rețelelor de comunicații electronice, a serviciilor de comunicații electronice și a serviciilor și infrastructurilor asociate, dezvoltarea piețe interne de comunicații electronice, și promovarea intereselor utilizatorilor finali prin crearea unui mediu concurențial în sectorul comunicațiilor electronice.

Definirea problemei

Problema generală este cauzată de faptul că prevederile actualului Regulament cu privire la interconectare nu răspund totalmente evoluțiilor tehnologice și cea a pieței comunicațiilor electronice și duc la apariția de ambiguități în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentului act normativ și nu facilitează negocierea cu succes a acordurilor de interconectare și acces între furnizori.

În acest sens, și pentru îndeplinirea prevederilor Legii comunicațiilor electronice, ANRCETI are obligația de a elabora reglementări și sau de a revedea pe cele vechi pentru a asigura un mediu de concurență eficient. Prin urmare, redacția nouă a prezentului Regulament vine să facă obiectul revizuirii realizate de către ANRCETI, în special cu scopul de a determina necesitatea modificărilor având în vedere evoluția tehnologică și cea a pieței de comunicații electronice.

IV. GRUPURILE DE INTERESE

Impactul noilor reglementări care vor fi introduse prin redacția nouă a proiectului hotărârii Consiliului de Administrație al ANRCETI privind Regulamentului cu privire la interconectare vor fi resimțite în măsuri diferite și adverse de câteva părți interesate:

- 1) utilizatorii finali de servicii de comunicații electronice;
- 2) furnizorii de rețele și servicii publice de comunicații electronice publice.

V. OPȚIUNI PROPUSE

În urma definirii problemei și scopului/obiectivelor au fost identificate 3 opțiuni. În tabelul de mai jos au fost expuse posibilele avantaje și dezavantaje pentru fiecare opțiune:

- Opțiunea 1 – „A nu face nimic”;
- Opțiunea 2 – Reglementarea clasică, înlocuirea Regulamentului cu privire la interconectare aprobat prin hotărârea Consiliului de Administrație al ANRCETI nr. 12 din 31 ianuarie 2009 cu o redacție nouă;
- Opțiunea 3 - Co-reglementarea în baza altor acte normative și legislative.

Opțiunea	Avantaje	Dezavantaje
1. A nu face nimic	Nu sunt identificate avantaje generale. Sunt identificate avantaje doar ale unor furnizori în parte, contrabalansate de dezavantaje de aceeași mărime pentru alți furnizori.	1.Existența unor bariere concurențiale semnificative; 2. Dezavantaje pentru utilizatori pe termen lung din cauza ne-sustenabilității concurenței. Experiența internațională arată că utilizatorii obțin cele mai mari avantaje în urma concurenței pe piață. 3. Lipsa furnizorilor nou intrați sau ieșirea de pe piață a furnizorilor alternativi; 4. Costuri ineficiente legate de realizarea interconectării și accesului între furnizori; 5. Impediment pentru dezvoltarea serviciilor inovative; 6. Ambiguități identificate la punerea în aplicare a cadrului normativ existent.

2. Reglementarea clasică – înlocuirea Regulamentului cu privire la interconectare aprobat prin hotărârea Consiliului de Administrație al ANRCETI nr. cu o redacție nouă	1.Promovarea eficienței și a concurenței echitabile pe piața interconectării rețelelor și a serviciilor; 2. Înlăturarea barierelor în calea furnizării serviciilor și/sau rețelelor de comunicații electronice și a infrastructurii asociate; 3.Creșterea economică a sectorului de comunicații electronice și dezvoltarea internă a pieței comunicațiilor electronice; 4.Evitarea dublării inutile a infrastructurii; 5.Satisfacerea cererii utilizatorului final și furnizarea de servicii de înaltă calitate și la un preț scăzut către utilizatorii finali 6.Eficiență tehnică și financiară; 7.Intrarea eficientă de noi furnizori pe piețele de comunicații electronice; 8.Sporirea unui grad mai mare de omogenitate între ofertele furnizorilor la nivel cu amănuntul; 9.Dezvoltarea unei societăți calitativ noi, a unei economii bazate pe cunoștințe.	Nu au fost identificate
---	--	--------------------------------

3. Co-reglementare în baza altor acte normative și legislative	Nu au fost identificate	1.Existența unor bariere concurențiale semnificative; 2. Dezavantaje pentru utilizatori pe termen lung din cauza ne-sustenabilității concurenței. Experiența internațională arată că utilizatorii obțin cele mai mari avantaje în urma concurenței pe piață. 3. Lipsa furnizorilor nou intrați sau ieșirea de pe piață a furnizorilor alternativi; 4. Costuri ineficiente legate de realizarea interconectării și accesului între furnizori; 5. Impediment pentru dezvoltarea serviciilor inovative; 6. Ambiguități identificate la punerea în aplicare a cadrului normativ existent.
---	--------------------------------	---

OPȚIUNEA 1

Opțiunea 1 nu prevede realizarea din partea statului a unor măsuri și acțiuni.

ANRCETI consideră nepotrivită această opțiune, din cauza că s-ar păstra problemele depistate ale concurenței. Pe piața interconectării vor predomină bariere concurențiale semnificative, nu vor fi eficientizate procedurile de acces și interconectare, costurile de interconectare se vor situa în continuare la un nivel înalt și se vor resimți direct în facturile utilizatorilor finali. Mai mult, având în vedere evoluțiile tehnologice și cea a pieței comunicațiilor electronice precum și dezvoltarea de noi produse de interconectare nu va fi clar procesul de interconectare și acces și pot în general afecta furnizarea de rețele și/sau servicii de comunicații electronice. Astfel ar fi perpetuate oportunitățile inegale de activitate pe piață ceea ce se transformă în dezavantaje pentru utilizatori și societate pe termen lung.

Suplimentar ar fi sfidată autoritatea și rolul ANRCETI în calitate de regulator pe piața comunicațiilor electronice. Conform Legii comunicațiilor electronice, ANRCETI este regulator abilitat cu drepturi și obligații să acționeze în vederea remedierii problemelor depistate, inclusiv celor expuse mai sus.

În cazul acestei opțiuni nu sunt prevăzute careva beneficii esențiale.

OPȚIUNEA 2

Opțiunea prevede înlocuirea Regulamentului cu privire la interconectare aprobat prin hotărârea Consiliului de Administrație al ANRCETI nr.12 din 31 ianuarie 2009 cu o redacție nouă. Această abordare coerentă în materie de reglementare va crea premise pentru dezvoltarea continuă a pieței comunicațiilor electronice, dezvoltarea tehnologică, creșterea competitivității, înlăturarea barierelor structurale în furnizarea rețelelor și/sau serviciilor de comunicații electronice, intrarea de noi furnizori pe piață, oferirea de servicii către utilizatorii finali de o calitate înaltă și la un preț scăzut, atragerea de investiții în sector. În plus, așa cum comerțul la nivel mondial continuă să devină tot mai integrat și informatizat, interconectarea eficientă precum și accesul la infrastructura asociată rețelelor de comunicații electronice va facilita, de asemenea, punerea în aplicare de noi tehnologii și obținerea de avantaje financiare și tehnice, totodată va permite dezvoltarea de noi activități cum ar fi serviciile bancare electronice, comerțului online, roaming-ului național etc. De asemenea, redacția nouă a Regulamentului cu privire la interconectare va asigura crearea certitudinii juridice pentru furnizorii existenți pe piață cât și pentru potențialii investitori și eliminarea ambiguităților identificate la punerea în aplicare a Regulamentului cu privire la interconectare nr.12 din 31 ianuarie 2009.

OPȚIUNEA 3

Această opțiune ar consta în existența unor acte normative și legislative care ar reglementa subiectul analizat, respectiv respectarea de către furnizorii de rețele și/sau servicii de comunicații electronice a careva condiții aferente interconectării care să asigure condiții de integritate a rețelei, interoperabilitatea serviciilor, calitatea serviciilor, promovarea eficienței și a concurenței echitabile pe piața interconectării rețelelor și a serviciilor. Ținem să menționăm că principii privind reglementarea interconectării și accesului sunt prevăzute de către ANRCETI în obligațiile speciale preventive impuse furnizorilor cu putere semnificativă pe piață. Cu toate acestea, prezentele prevederi sunt specifice doar furnizorilor cu putere semnificativă și nu se răsfrâng asupra tuturor furnizorilor existenți pe piață. Prin urmare, prezentele reglementări nu sunt suficiente pentru rezolvarea problemelor descrise în capitolul III.

De asemenea, Legea comunicațiilor electronice nr.241 din 15 noiembrie 2007 prevede unele aspecte privind reglementare interconectării și accesului, însă acestea nu corespund totalmente evoluțiilor tehnologice și a pieței de comunicațiilor electronice și nu sunt suficiente pentru rezolvarea problemelor descrise în capitolul III. În acest sens, pentru a răspunde tuturor problemelor definite anterior, sunt necesare efectuarea unor amendamente la Legea comunicațiilor electronice.

Din aceste considerente opțiunea de co-reglementare nu va identifica careva beneficii esențiale, respectiv va avea aceleași dezavantaje ca în cazul opțiunii „a nu face nimic”.

VI. COSTURILE ȘI BENEFICIILE ANTICIPATE ALE INTERVENȚIEI STATULUI

În linii generale costurile vor fi legate în primul rând de elaborarea și publicarea documentului propriu zis, dar aceste costuri vor fi acoperite din bugetul ANRCETI. În ceea ce privește impactul prezentului act normativ asupra furnizorilor de rețele și/sau servicii de comunicații electronice menționăm că cheltuieli suplimentare din partea acestora nu vor fi suportate. Totodată, prezentul proiect de hotărâre va contribui la promovarea unei concurențe sustenabile și eficiente întru maximizarea beneficiilor pentru utilizatorii finali.

Implementarea prevederilor Regulamentului va asigura:

- Înlăturarea barierelor concurențiale și, prin urmare, sporirea unui nivel înalt de concurență;
- Creșterea eficienței sectorului prin intermediul dezvoltării concurenței;
- Reducerea tarifelor, sporirea calității și numărului serviciilor furnizate;
- Stimularea inovațiilor și introducerea de servicii inovative;
- Crearea unui cadru benefic atragerii de noi investiții (autohtone și străine) în furnizarea rețelelor și/sau serviciilor de comunicații electronice;
- Crearea condițiilor prielnice apariției de noi furnizori pe piața comunicațiilor electronice din Republica Moldova;
- Creșterea cifrei de afaceri a companiilor din sectorul comunicațiilor electronice;
- Utilizarea eficientă a infrastructurii și crearea, în acest sens, a unor condiții avantajoase din punct de vedere al amenajării teritoriului, sănătății publice și a mediului;
- Creșterea acumulărilor în bugetul de stat generate de activitățile economice în piață;
- Impact benefic asupra economiei naționale în ansamblu.

După cum se poate observa, avantajele sunt atât de ordin economic cât și social și vor aduce beneficii întregii economii în ansamblu. Cu toate acestea, ele sunt dificil de cuantificat. Impactul pozitiv, însă, nu poate fi negat mai ales în contextul experienței statelor comunitare.

Ținem să menționăm că piețele în care există o concurență eficientă și sănătoasă se dezvoltă mai rapid, furnizorii au mai mari stimulente de a investi, oferă servicii de o calitate mai înaltă și la prețuri mai reduse. Prin urmare utilizatorii finali vor obține avantaje în materie de calitate, disponibilitate și preț. Furnizorii noi intrați vor putea intra pe piață în condiții nediscriminatorii și fără costuri suplimentare în ceea ce privește duplicarea infrastructurii și a rețelelor proprii ceea ce va conduce nemijlocit la creșterea investițiilor în sector. Aceasta sporește creșterea de noi locuri de muncă și creșterea

gradului de calificare a angajaților din sector. Prin urmare, toate acestea vor conduce la aducerea de beneficii întregii economii naționale.

VII. CONSULTĂRI

În procesul de consultări se va ține cont de părțile asupra cărora documentul normativ va avea impact precum și de tehnica de elaborare a actelor legislative și normative existentă în Republica Moldova precum și în conformitate cu art. 14 din Legea comunicațiilor electronice nr. 241 din 15.11.2007.

Proiectul redacției noi a Regulamentului cu privire la interconectare precum și prezentul AIR sunt expuse spre consultare publică pe pagina de Internet a ANRCETI(www.anrceti.md), solicitându-se părților interesate de a-și expune propunerile și comentariile asupra acestui proiect conform termenilor stabiliți în comunicatul de presă.

VIII. IMPLEMENTARE

Implementarea proiectul Regulamentului cu privire la interconectare este atribuită Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației.

IX. MONITORIZAREA

Orice acțiune realizată trebuie monitorizată pentru măsurarea eficienței acesteia.

Monitorizarea implementării Proiectul Regulamentului cu privire la interconectare și evaluarea eficacității aplicării acestui Proiect va fi în sarcina ANRCETI. Totodată, ANRCETI poate interveni din proprie inițiativă pentru a asigura conformitatea cu prezentul Regulament. Atunci când este cazul, aceasta își utilizează competențele prevăzute de legislația în vigoare pentru a garanta accesul și interconectarea adecvată.

X. CONCLUZII

ANRCETI este pe poziția că actualul Regulament cu privire la interconectare necesită măsuri corective prin faptul că acesta nu corespunde provocărilor ridicate de tranziție la noile tehnologii și exigențelor pieței de comunicații electronice.

În urma analizei efectuate în prezentul document, ANRCETI găsește că cea mai potrivită opțiune pentru luarea deciziei de reglementare este opțiunea II. Aceasta oferă cele mai mari beneficii și avantaje economice, politice și sociale. Astfel, se optează pentru opțiunea nr. II, care răspunde criteriului de planificare a unei reglementări bune, clare pentru sector.

Implementarea prevederilor prezentului Proiect va putea soluționa problema influenței negative asupra concurenței, cadrului legal și regulatoriu național prin reducerea barierelor structurale în calea dezvoltării eficiente a concurenței, creșterea inovațiilor, atragerea de noi investiții în sector, furnizare de servicii de o calitate înaltă și la prețuri reduse către utilizatorii finali, dezvoltarea piețelor de comunicații electronice întru binele utilizatorilor, economiei naționale și societății. Mai mult, un sector al comunicațiilor electronice eficient va avea impact benefic asupra întregii economii naționale.

XI. RECOMANDĂRI

Reieșind din cele expuse în prezenta AIR preliminară, este recomandată opțiunea II, adică înlocuirea Regulamentului cu privire la interconectare aprobat prin Hotărârea

Consiliului de Administrație al ANRCETI nr. 12 din 31 ianuarie 2009 cu o redacție nouă, întrucât aceasta oferă cele mai mari avantaje și nu prezintă careva impact neproportional asupra unei categorii de populație sau întreprinzători. Alegerea altei opțiuni ar duce la costuri mult mai mari pentru furnizori.

Totodată ținem să menționăm că prezentul Regulament este adaptat în totalitate cu cerințele pieței de comunicații electronice, evoluțiilor tehnologice și armonizat la nivel național în conformitate cu experiența țărilor comunitare.